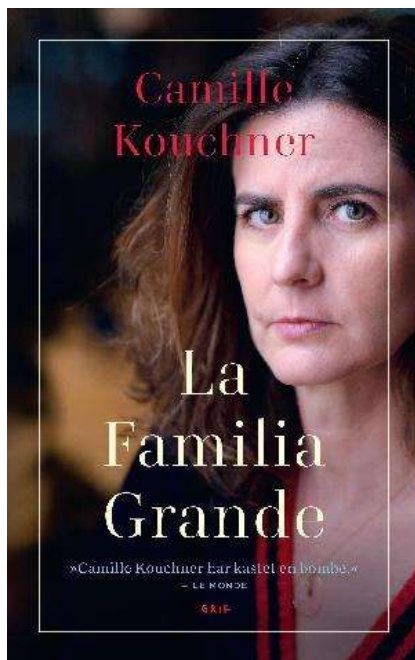

BOG

LA FAMILIA GRANDE (/BOEGER/LA-FAMILIA-GRANDE)

Af Camille Kouchner (/forfattere/camille-kouchner) (2021)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/la-familia-grande) for at anmelde
SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A39491958&FRAGMENT=CONTENT)

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/la-familia-grande&title=La familia grande>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/la-familia-grande&status=La familia grande+http://litteratursiden.dk/boeger/la-familia-grande>)

En bombe er kastet over det kulturelle miljø i Frankrig af Camille Kouchner, der har offentliggjort familiens store hemmelighed og placeret incest på den politiske dagsorden.

TAGS:

CAMILLE KOUCHNER (/TAXONOMY/TERM/30940) BRØDRE (/TAXONOMY/TERM/1400)
MISBRUG (/TAXONOMY/TERM/14057) SEKSUELLE OVERGREB (/TAXONOMY/TERM/9332)
SKYLD (/TAXONOMY/TERM/9633) STEDFÆDRE (/TAXONOMY/TERM/9956)

10 nov.21

(/users/emma-karlebjerg)

Af Emma Karlebjerg (/users/emma-karlebjerg)

Redaktør

En bombe er kastet over det kulturelle miljø i Frankrig af Camille Kouchner, der har offentliggjort familiens store hemmelighed og placeret incest på den politiske dagsorden.

Sommerhus i Sanary, diskussion og leg til langt ud på natten. Grænseløs frihed, en stor anerkendt omgangskreds og en stedfar, der elsker sine stedbørn, som var de hans egne. Grundstenene til en fantastisk barndom er lagt. Men sådan viste det sig ikke at være.

Da Camille Kouchner er 14 år gammel, fortæller hendes tvillingebror, som i bogen er navngivet Victor, at stedfaren på en weekendtur havde lagt sig i Victors seng og sagt: "*Jeg skal vise dig noget. Bare vent og se, sådan gør alle.*" Og med disse ord indledtes stedfarens seksuelle misbrug af Camilles tvilling og en ubærlig skam, der overlever i årtier bag lukkede døre.

Camille og hendes bror vokser op i et hjem, der er præget af 68'ernes idé om frihed, hvor intet er forkert eller forbudt, og børnene bliver anset som små voksne, der kan tænke for sig selv. De bliver fra en tidlig alder kraftigt opfordret (eller nærmere: tvunget) til at tage del i de talrige diskussioner i huset, der foretages af nogle af Frankrigs mest prominente personer, hvoraf deres mor

udgør den anerkendte juraprofessor og forfatter Évelyne Pisier og deres stedfar den tidligere politiker og nu-afttrådte professor på universitetet Sciences-Po, Olivier Duhamel. En verbal overflod, som virker absurd i kontrast til den tavshed, børnene efterfølgende er underlagt.

Da misbruget begynder, er børnenes elskede, omsorgsfulde og livlige mor forvandlet. I stedet er der en hul og depressiv skikkelse, der låser sig inde på arbejdsværelset med en flaske. Stedfaren indtager positionen som den lim, der holder familien samlet, og for ikke at forværre morens situation, virker det som den bedste løsning at tie. Camilles skam får lov til at vokse.

Camilles voksende skam bliver omdrejningspunktet for bogen, og hun skildrer den som hydraen, der aldrig synes at kunne slås ihjel. Selv da Victor efter mange års tavshed beslutter sig for at fortælle sin mor om misbruget, er skammen stadig til stede. For deres mor ønsker ikke at høre sandheden eller kan ikke se, hvad hun skal gøre med sandheden efter så mange år, og beskylder i stedet Camille for at tie i de år, hvor sandheden stadig havde haft en betydning: *"Over for mig bruger hun ord, som giver mig skylden. "Hvordan har I kunnet narre mig på den måde? Især dig, Camille, min egen datter, du burde jo have sagt det til mig. Jeg så jo godt, hvor højt I elskede ham, min mand. Jeg vidste fra starten, at I ville prøve at stjæle ham fra mig. Det er mig, der er offeret."*

At tale højt og tydeligt bliver ikke længere opfattet positivt. Den såkaldte familie, som den store vennegruppe blev i Sanary, er forduftet. Camille og Victor har med sandheden brudt de eneste regler: at alle er frie til at gøre, hvad de vil, og at angive nogen til samfundet og *"slippe hundene løs på ham, det gør man bare ikke."*

Og at slippe hundene løs må man sige, at Kouchner har gjort. Med sit værk har hun skrevet en utrolig vigtig bog, der giver et stærkt portræt af den skjulte side af 68'ernes frihedskultur. Desværre er bogen præget af en vis

distance, hvor Kouchner havde mulighed for at gå dybt ned i skammes smerte. Det svære bliver hurtigt gået forbi, og det føles, som om hun konstant lægger låg på sig selv – for sin brors eller sin egen skyld. Det er tydeligt, at det er en bog, der har været svær at skrive, men det svækker dens litterære kvalitet, og bogen rammer ikke så hårdt, som den kunne.

Camille Kouchner er udgivet i forlængelse af en anden litterær bombe Samtykket (<https://litteratursiden.dk/boeger/samtykket>), som også formåede at placere misbrug af mindreårige på den politiske dagsorden og kritisere en kultur i Frankrig, der blev påbegyndt i 1968, hvor en fuldstændig frihed for individet og dets seksualitet blev værdsat i en sådan grad, at der ikke blev stillet spørgsmål. Desværre er 'La Familia Grande' et ringere forsøg på at skildre en lige så tragisk historie om en lige så rådden kultur. Ikke desto mindre har den formået at være et talerør for incestramte og skabe en dialog om retssystemets håndtering af incestsager.

Børnene af den franske kulturelites seksuelle frihed er blevet voksne selvbiografiske forfattere, der åbner munden, fatter blyanten og udlægger det overgreb, de som børn var udsat for. Og de råber højt og tydeligt!

BOGDETALJER

Frankrig - fransk litteratur